

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 420/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZĘŚĆ WSTĘPNA		

Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim wydany w dniu 26 kwietnia 2023 roku w sprawie o sygn. akt II K 58/23

Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego
oskarżyciel posiłkowy
oskarżyciel prywatny
obrońca
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny

Granice zaskarżenia

<i>Kierunek i zakres zaskarżenia</i>		
# na korzyść	# w całości	

# na niekorzyść		
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka	

	zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

Ustalenie faktów

Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

Ocena dowodów

Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEK ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Zarzut I (pierwszy) apelacji wniesionej przez prokuratora dotyczył obrazy przepisów postępowania, mającej wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 7 kpk poprzez ukształtowanie przez organ orzekający w sprawie swojego przekonania w sposób dowolny, bez poszanowania zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego,	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>opierając się jedynie na wersji prezentowanej przez oskarżonego, czego skutkiem jest uznanie sądu, że M. C. nie popełnił zarzucanych mu czynów chociażby w formie współsprawstwa z innymi nieustalonymi osobami, podczas gdy przy uwzględnieniu wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego należałoby uznać wprost, że M. C., który na skutek przedostania się do mieszkania, wbrew wyraźnej lub co najmniej dorozumianej woli gospodarza tego miejsca, a następnie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia znajdujących się w mieszkaniu elementów wyposażenia oraz poprzez nielegalne przyłącze dopuścił się kradzieży energii elektrycznej.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zarzut zawarty w punkcie pierwszym (I) skargi apelacyjnej wniesionej przez prokuratora okazał się w takim stopniu zasadny, że na skutek jego wniesienia sąd okręgowy uchylił zaskarżony wyrok w części dotyczącej czynu zarzucanego oskarżonemu M. C. w punkcie I i w tej części sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Piotrkowie Trybunalskim</p>			

do ponownego rozpoznania. Aby skutecznie podnosić zarzut naruszenia wynikającej z art. 7 kpk zasady swobodnej oceny dowodów należy wykazać, że ustalenia sądu meriti oraz ocena zgromadzonego w niniejszej sprawie istotnego materiału dowodowego z punktu widzenia postawionego oskarżonemu zarzutu nie została poprzedzona ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 kpk) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy (art. 2 § 2 kpk), a nadto nie była wynikiem rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego (art. 4 kpk) oraz uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego uargumentowane w uzasadnieniu wyroku (art. 424 § 1pkt1 kpk) - zobacz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 1990 r., OSNKW 1991 r., nr 7-9, poz. 41 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 września 1998 r., Prok i Pr. 1999 r., nr 2 poz.6). Sąd I instancji dokonał oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i w zakresie czynów z punktów II i III dokonana ocena pozostaje pod ochroną art. 7 kpk. Przede wszystkim

podnieść należy, że lokal przy ulicy (...) w P. stał się na początku 2021 roku - przynajmniej od lutego do 3 marca 2021 roku miejscem libacji alkoholowych (meliną) dla co najmniej dwóch mężczyzn i kobiety. Za takim stanowiskiem przemawiają zeznania świadków P. Ł. (1) oraz J. P. , którym sąd I instancji dał wiarę, a apelant nie kwestionował ich oceny jako wiarygodnych. Świadek P. Ł. (2) (który mieszka piętro niżej) zeznał, że przed 3 marca 2021 roku od około miesiąca czasu ktoś przebywał w tym mieszkaniu, gdyż było wyraźnie słychać hałasy dochodzące z tego lokalu. Jednocześnie świadek J. P. zeznała, że P. Ł. (2) nie znał oskarżonego i nie kojarzył go z wcześniejszych kontaktów, a rozpoznał dwóch pozostałych mężczyzn, którzy przebywali z oskarżonym i psem w tym mieszkaniu w dniu 3 marca 2021 roku, gdyż widział ich wcześniej w kamienicy, której mieszka. Oskarżony został w tym dniu w mieszkaniu do przyjazdu funkcjonariuszy Policji, a pozostali mężczyźni oddalili się przed ich przyjazdem. J. P. znała z widzenia tych mężczyzn i w toku postępowania przygotowawczego można było podjąć działania zmierzające do ustalenia ich tożsamości, gdyż

niewątpliwie są to stali bywalcy pobliskich sklepów z alkoholem. To właśnie oni przebywali w tym mieszkaniu przez około miesiąc czasu, a brak jest dowodów na to, że także z nimi w tym czasie przebywał oskarżony. Prawidłowe są ustalenia sądu I instancji, że oskarżony w tym mieszkaniu na pewno był dwa razy - pierwszy raz, gdy noc spędził z M. D. na jej zaproszenie (grudzień 2020 roku) i drugi raz gdy zastano go tam w dniu 3 marca 2021 roku. Jest rzeczą oczywistą, że oskarżony będąc zaproszonym na noc przez M. D. (bezdomną) do mieszkania, w którym nigdy wcześniej nie był, to nie zgromadził odpowiedniego sprzętu, aby w nocy (zamiast dotrzymać towarzystwa kobiecie) zakładać nielegalne podłączenie do licznika, aby uzyskać dostęp do energii elektrycznej. Także informacja przekazana przez telefon w trakcie rozmowy z funkcjonariuszem Policji przez M. D. (bezdomną nadużywającą alkoholu), że oskarżony zakładał w jej obecności takie podłączenie nie jest wiarygodna. Podnieść należy, że na początku stycznia 2021 roku była w tym mieszkaniu J. P. i znajdowały się tam rzeczy, które później skradziono, a także wówczas

nie widziała żadnego nielegalnego podłączenia prądu. Niewątpliwie energia elektryczna była potrzebna, gdy w miesiącu lutym 2021 roku w mieszkaniu tym co najmniej dwóch mężczyzn robiło imprezy i jeszcze przebywała z nimi kobieta (prawdopodobnie M. D.). Trafnie wskazał sąd I instancji, że to Ci mężczyźni mogli dokonać nielegalnego podłączenia energii elektrycznej do mieszkania oraz dokonać kradzieży rzeczy należących do J. P., chociażby w celu spieniężenia ich na zakup alkoholu. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala przyjąć, że oskarżony wiedział o nielegalnym podłączeniu energii elektrycznej do tego mieszkania (lub sam dokonał tego podłączenia) i korzystał z niej, gdyż miał tam przebywać w okresie między grudniem 2020 roku a 3 marca 2021 roku (zarzut z pkt III). Także brak jest dowodów na to, że M. C. dokonał kradzieży rzeczy należących do J. P. (zarzut z punktu II) znajdujących się w tym mieszkaniu. Trafne w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy sąd I instancji przyjął, że oskarżony był w tym mieszkaniu tylko dwa razy i oskarżyciel publiczny nie przedstawił dostatecznych dowodów uzasadniających

przypisanie mu czynów zarzuconych w punktach II i III aktu oskarżenia. Sąd okręgowy podziela argumenty zawarte w apelacji prokuratora odnośnie czynu zarzuconego oskarżonemu w punkcie I aktu oskarżenia wypełniającego dyspozycję art. 193 kk. Zgromadzony w sprawie materiał dowody wskazuje, że oskarżony przebywał w mieszkaniu nr (...) na ulicy (...) w P. w dniu 3 marca 2021 roku (bezsporne). Wbrew jego wyjaśnieniom nie znalazł się tam przypadkowo, gdyż świadek P. Ł. (2) w tym dniu, gdy został wpuszczony do środka tego lokalu widział w nim trzech dorosłych mężczyzn (w tym oskarżonego) i groźnego psa. Mężczyźni siedzieli, pili alkohol i palili papierosy. Impreza ta musiała trwać już od pewnego czasu, gdyż zalali wodą łazienkę mieszkania znajdującego się piętro niżej należącego do P. Ł. (2). Bezsporne jest w sprawie, że J. P. (dysponująca w tym czasie tym mieszkaniem za zgodą właściciela z tego lokalu) nie wyraziła zgody na pobyt oskarżonego i dwóch pozostałych mężczyzn w dniu 3 marca 2021 roku w użytkowanym przez nią mieszkaniu. Także właściciel (współwłaściciel) tego mieszkania M. J. takiej zgody nie wyraził ,

co wynika z zeznań świadka P. Ł. (2), który kontaktował się z nim telefonicznie w dniu 03 marca 2021 roku. Oskarżony i pozostali mężczyźni przebywali tam wbrew ich woli. Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego pod pojęciem „wdarcie się” użytym na gruncie art. 193 kk należy rozumieć przełamanie, przy wkroczeniu do miejsc określonych w tym przepisie, nie tyle przeszkody fizycznej, ile woli osoby uprawnionej. Wchodzą tu więc w grę wszelkie sposoby przedostania się do miejsca wymienionego w przepisie bez zgody osoby uprawnionej i to zgody chociażby domniemanej, a więc gwałtem, podstępem pod fałszywym pozorem, czy też używając groźby (Wyrok Sądu Najwyższego -Izba Karna z dnia 9 maja 2018 roku V KK 406/17, zob. też wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 17 lipca 2014 roku II AKa 140/14)). Oskarżony wyjaśnił, że w dniu 3 marca 2021 roku wszedł do tego lokalu, aby zobaczyć kto tam przebywa. Nikt zatem nie zapraszał go do środka lokalu, a mimo to został w tym dniu zastany wewnątrz tego mieszkania podczas imprezy alkoholowej z pozostałymi dwoma mężczyznami. Gdyby chciał rzeczywiście w

trosce o zabezpieczenie tego mieszkania, w którym już raz przebywał sprawdzić czy nie ma tam M. D. (bo ją znał z pobytu w tym mieszkaniu), to po ujawnieniu w nim obcych mężczyzn powinien ten lokal opuścić lub powiadomić Policję, że ktoś tam nielegalnie przebywa. Zachowanie oskarżonego wskazuje, że znał przebywających tam mężczyzn i razem z nimi w sposób bliżej nieustalony wszedł (wdarł się) do tego lokalu wbrew woli J. P. i tym bardziej właściciela (współwłaściciela) mieszkania M. J.. Sąd I instancji uniewinniając oskarżonego od dokonania zarzuczonego mu czynu z punktu I (art. 193 kk) podniósł, że M. J. nie było w dniu 3 marca 2021 roku w tym mieszkaniu. Sąd okręgowy w tym składzie podziela pogląd prezentowany w literaturze, że obecność pokrzywdzonego w chwili popełnienia przestępstwa przez działanie nie jest konieczna. Wdarcie się do miejsca wskazanego w art. 193 kk może także nastąpić pod jego nieobecność (zob. S. Glaser, A. Mogilnicki, Kodeks 1934, s. 826). Zdaniem sądu okręgowego działaniem swoim oskarżony w dniu 3 marca 2021 roku wypełnił dyspozycję art. 193 kk i dlatego sąd II instancji uchylił zaskarżony wyrok w części dotyczącej uniewinnienia

oskarżonego od zarzuconego mu czynu w punkcie I i w tym zakresie sprawę przekazał do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.		
Wniosek		
O uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Piotrkowie Trybunalskim.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Skoro argumentacja zawarta w pisemnej skardze apelacyjnej okazała się zasadna w części dotyczącej uniewinnienia oskarżonego M. C. od dokonania zarzuconego mu czynu w punkcie I aktu oskarżenia, to sąd okręgowy w tej części uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania sądowi I instancji. W pozostałej części zaskarżony wyrok (czyny z punktów II i III) sąd okręgowy utrzymał w mocy.		
3.2.	Zarzut (II) drugi zawarty w apelacji prokuratora dotyczył błędu w ustaleniach przyjętych za podstawę orzeczenia mających wpływ na	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	<p>jego treść, który był konsekwencją opisanych powyżej uchybień procesowych polegający na przyjęciu przez sąd, iż oskarżonemu M. C. nie sposób przypisać sprawstwa przestępstwa naruszenia miru domowego oraz kradzieży składników wyposażenia mieszkania oraz energii elektrycznej, podczas gdy prawidłowo i całościowo ustalony stan faktyczny powinien skutkować stwierdzeniem, iż w następstwie przełamania zabezpieczeń drzwi wejściowych, wbrew woli dysponenta mieszkania, bezprawnie użytkował lokal, w tym dopuścił się, korzystając z okazji, do kradzieży energii elektrycznej pochodzącej z nielegalnego przyłącza oraz dokonał zaboru znajdujących się w mieszkaniu rzeczy, co stanowi literalnie wypełnienie znamion zarzucanych mu przestępstw.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zarzut zawarty w punkcie drugim (II) skargi apelacyjnej wniesionej przez prokuratora okazał się w takim stopniu zasadny, że na skutek jego wniesienia sąd okręgowy uchylił zaskarżony wyrok w części dotyczącej czynu</p>			

<p>zarzuczonego oskarżonemu M. C. w punkcie I (art.193 kk) i w tej części sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Piotrkowie Trybunalskim do ponownego rozpoznania. Aktualne są rozważania sądu okręgowego zawarte w punkcie 3.1 uzasadnienia.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Piotrkowie Trybunalskim.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Skoro argumentacja zawarta w pisemnej skardze apelacyjnej okazała się zasadna w części dotyczącej uniewinnienia oskarżonego M. C. od dokonania zarzuczonego mu czynu w punkcie I aktu oskarżenia, to sąd okręgowy w tej części uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania sądowi I instancji. W pozostałej części zaskarżony wyrok (czyny z punktów II i III) sąd okręgowy utrzymał w mocy.</p>		

OKOLICZNOŚCI	PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	
Związłe o powodach uwzględnienia okoliczności	
ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Sąd okręgowy utrzymał w mocy wyrok sądu meriti zaskarżony na niekorzyść oskarżonego M. C. przez prokuratora w części dotyczącej uniewinnienia oskarżonego od dokonania zarzuconych mu czynów w punktach II i III aktu oskarżenia.	
Związłe o powodach utrzymania w mocy	
Skoro zarzuty podnoszone w apelacji wniesionej przez prokuratora odnośnie uniewinnienia oskarżonego w zaskarżonym wyroku od dokonania zarzuconych mu czynów w punktach II i III aktu oskarżenia nie zasługiwały na uwzględnienie , a także brak było podstaw do zmiany lub uchylecia wyroku sądu I instancji z urzędu, należało zaskarżony wyrok w tej części utrzymać w mocy.	
Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Związłe o powodach zmiany	

Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
--	--

Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.	Sąd okręgowy uchylil zaskarzony wyrok sądu meriti przez prokuratora na niekorzyść oskarzonego M. C. w części dotyczącej zarzuconego mu czynu w punkcie I aktu oskarzenia i w tej części sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Piotrkowie Trybunalskim do ponownego rozpoznania.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia		
Skoro zarzuty podnoszone w apelacji wniesionej przez prokuratora odnośnie uniewinnienia oskarzonego w zaskarżonym wyroku od dokonania zarzuconego mu czynu w punkcie I aktu oskarzenia zasługiwały na uwzględnienie, to sąd okręgowy uchylil zaskarzony wyrok w tej części i sprawę przekazał		

<p>sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p> <p>Aktualne są rozważania sądu okręgowego zawarte w części 3.1 uzasadnienia.</p>	
<p>Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</p>	
<p>Sąd I instancji może ograniczyć postępowanie dowodowe odnośnie zarzucanego oskarżonemu czynu z art.193 kk do przesłuchania w charakterze świadków J. P. i P. Ł. (2). Zeznania pozostałych świadków można ujawnić bez ich wzywania na termin rozprawy. Jeżeli w toku przewodu sądowego doszłoby do ujawnienia danych personalnych dwóch pozostałych mężczyzn, którzy przebywali z oskarżonym w dniu 3 marca 2021 roku w mieszkaniu znajdującym na ulicy (...) nr (...) w P. , to należy przesłuchać ich w charakterze świadków.</p>	
<p>Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</p>	
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>Koszty Procesu</p>	

<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>Punkt 2 wyroku sądu okręgowego.</p>	<p>Sad okręgowy o kosztach procesu orzekł na podstawie art. 636§1 kpk. Sąd okręgowy nie uwzględnił apelacji prokuratora w części dotyczącej uniewinnienia oskarżonego M. C. od dokonania zarzucanych mu czynów w punktach II i III aktu oskarżenia i wydatkami za postępowanie odwoławcze w tej części obciążył Skarb Państwa.</p>

PODPIS

Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Skarżone jest rozstrzygnięcie uniewinniające oskarżonego M. C. od popełnienia zarzuconych mu czynów z punktów od I do III w akcie oskarżenia		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------